

ਬੁਨਿਆਦੀ ਗੱਲਾਂ

ਤੋਂ ਮੁੜ੍ਹੂ ਕਹਨਾ

ਅਸੀਂ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਲੀਡਰਸਿਪ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਲੀਡਰਸਿਪ ਲਈ ਕੀ-ਕੀ ‘‘ਗੁਣ’’ ਹੋਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਲੀਡਰਸਿਪ ਕੀ ਹੈ? ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਲੀਡਰ ਜਾਂ ਰਹਿਨੁਮਾ ਕਿਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ? ਉਹ ਲੀਡਰ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦਾ ਹੈ?

ਲੀਡਰਸਿਪ ਕੀ ਹੈ?

ਲੀਡਰਸਿਪ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇਣਾ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਰੈਟਲਸਨੇਕ (ਇਕ ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ ਸੱਪ ਜਿਸ ਦੇ ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਪੱਤਿਆਂ ਵਿਚ ਖਣ-ਖਣ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਆਉਂਦੀ ਹੈ) ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਉਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਵੇਖ ਕੇ ਆਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਲੀਡਰਸਿਪ ਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਲੀਡਰਸਿਪ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇਣਾ ਰੈਟਲਸਨੇਕ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਨਾਲੋਂ ਅੰਖਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਸੂ ਲੀਡਰ ਭਾਵ ਰਹਿਨੁਮਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲੇ ਉਸ ਦੇ ਮਗਰ ਚੱਲਦੇ ਸਨ। ਮੂਸਾ ਇਕ ਆਗੂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਕਨਾਨ ਦੀ ਹੱਦ ਤਕ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ। ਨਹਮਯਾਹ ਆਗੂ ਜਾਂ ਲੀਡਰ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਯਸ਼ੂਲਸਥ ਦੀ ਸਹਿਰਪਨਾਹ ਨੂੰ ਫੇਰ ਤੋਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਕੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ (ਯਕੀਨਨ ਹੀ, ਯਿਸੂ ਆਮ ਆਦਮੀ ਨਾਲੋਂ ਉੱਪਰ ਸੀ) ਲੀਡਰਸਿਪ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ?

ਮਸ਼ਹੂਰ ਲੀਡਰਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੇ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਜਾਰਜ ਵਾਸਿੰਗਟਨ, ਅਬਰਾਹਾਮ ਲਿੰਕਨ, ਵੈਂਕਲਿਨ ਰੁਜ਼ਵੇਲਟ ਅਤੇ ਬਾਪੂ ਗਾਂਧੀ ਵਾਂਗੂ ਵੱਡੇ ਸਿਆਸੀ ਲੀਡਰਾਂ ਦੇ ਨਾਂਅ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਲੀਡਰ ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹੂਲ ਹੂਨੀ ਅਟਿੱਲਾ ਵੀ ਲੀਡਰ ਸੀ ਅਤੇ ਹਿਟਲਰ ਵੀ। ਯਿਸੂ ਲੀਡਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੁਹੰਮਦ, ਜਿਸ ਜੋਨਸ ਅਤੇ ਵਰਨੋਨ ਹਾਵਲ (ਡੇਵਿਡ ਕੋਰੇਸ਼) ਵੀ ਧਾਰਮਿਕ ਫਿਰਕਿਆਂ ਦੇ ਲੀਡਰ ਜਾਂ ਆਗੂ ਸਨ।

ਕਿਸੇ ਦੌੜਾਕ ਨੂੰ ‘‘ਟੀਮ ਲੀਡਰ’’ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਟੀਮ ਦਾ ਕੈਪਟਨ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਟੀਮ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਖਿਡਾਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਪਰ ਉਹਦੇ ਖੇਡਣ ਨਾਲ ਟੀਮ ਦੇ ਹਰ ਖਿਡਾਰੀ ਦੇ ਬੇਹੱਤਰ ਖੇਡਣ ਨਾਲ ਟੀਮ ਦੀ ਜਿੱਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ! ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ

ਕਈ ਵਾਰ ਕੋਈ ਟੀਮ ਹਾਰਦੀ ਹੋਈ ਲਗਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੀ ਸਮਝ ਨਾਲ ਉਸ ਵਿਚ ‘ਲੀਡਰ’ ਜਾਂ ਅਗਵਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ‘ਨਹੀਂ’ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੌਣ ਲੀਡਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅਸੀਂ ਇਕ ਆਦਮੀ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜੋ ਦੌੜਦਾ ਹੋਇਆ ਪਿੰਡ ਦੀ ਢੁਕਾਨ ਚ ਜਾ ਕੇ ਢੁਕਾਨਦਾਰ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, ‘ਭਲਾ ਅੱਧਾ ਕੁ ਘੰਟਾ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਧਰੋਂ ਦੀ ਤਿੰਨ ਮੰਡਿਆਂ ਦੀ ਇਕ ਟੋਲੀ ਨਿੱਕਲੀ ਸੀ?’ ‘‘ਹਾਂ,’’ ਢੁਕਾਨਦਾਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ‘‘ਉਹ ਕਿੱਪਰ ਨੂੰ ਰਾਏ ਹਨ?’’ ਪੁੱਛਦਾ ਹੋਇਆ ਉਹ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, ‘‘ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲੀਡਰ ਹਾਂ।’’ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲੀਡਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਲੀਡਰ ਜਾਂ ਆਗੂ ਹੁੰਦਾ ਕੀ ਹੈ? ਲੀਡਰਸਿਪ ਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ?

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ

ਲੀਡਰਸਿਪ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਮੁਤਾਬਕ ਲੀਡਰ ਉਹ ਆਦਮੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ‘‘ਕਿਸੇ ਸਮੂਹ ਜਾਂ ਕੰਮ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦਿਸ਼ਾ ਦੇਣ, ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਜਾਂ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿਚ ਮੁੱਖ’’ ਹੋਵੇ। ਲੀਡਰਸਿਪ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਟੀਚੇ ਤੈਅ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ‘‘ਇਕ ਸੰਗਠਿਤ ਸਮੂਹ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ’’ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਅਗਵਾਈ ਦੇਣ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਟ, ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੇਣ ਤਕ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।¹

ਲੀਡਰਸਿਪ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਵੱਖ ਵੱਖ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਕਣ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਕੈਨੱਬ ਓ. ਗੈਂਗੋਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਕਲਮਬੱਧ ਕੀਤਾ ਹੈ:

... ਲੀਡਰਸਿਪ ਇਕ ਗੁਣ ਹੈ; ਲੀਡਰਸਿਪ ਵਿਚ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਟੀਚੇ ਵੱਲ ਵਧਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਜੇ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਸਕੋਪ ਲਈ ਮੰਨਣਯੋਗ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਲਗ ਸਕਦੀ ਸੀ: ਲੀਡਰਸਿਪ ਕਿਸੇ ਗੁੱਟ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਖਾਸ ਸੂਬੀਆਂ, ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਵਾਲੇ ਇਕ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਵਰਤਾਉ ਹੈ ਜੋ ਦਿੱਤੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਆਪਸੀ ਰਜਾਮਦੀ ਨਾਲ ਟੀਚਿਆਂ ਵੱਲ ਪੂਰੀ ਜਮਾਤ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।²

ਬਹੁਤ ਵਾਰ, ਲੀਡਰਸਿਪ ਦੀਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਖਾਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੀਡਰਸਿਪ ਭਾਵ ਸਿਆਸੀ ਲੀਡਰਾਂ ਦੀ ਰਹਿਨੁਮਾਈ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਅਸੀਂ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੀਡਰਸਿਪ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।

ਸਾਡੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ

ਫਿਰ ਸਾਡੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ ਲੀਡਰਸਿਪ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਠਹਿਰਾਏ ਟੀਚੇ ਜਾਂ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਖਾਸ ਲੋਕਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮੂਹ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੀ

ਲੀਡਰਸਿਪ ਤੇ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ।

ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਹਰ ਭਾਗ ਅਹਿਮ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਲੀਡਰਸਿਪ ‘ਸਮਝ ਅਤੇ ਅਕਲ ਨਾਲ’ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ‘ਅਚਾਨਕ’ ਜਾਂ ‘ਅਚੇਤ’ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਲੀਡਰਸਿਪ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਮਾੜੇ ਕੰਮ ਲਈ ‘ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ।’ ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਭ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਵਿਹਾਰ, ਗੱਲਾਂ ਅਤੇ ਸੁਭਾਅ ਨਾਲ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ, ‘ਲੀਡਰਸਿਪ’ ਦਾ ਉਹ ਅਰਥ ਜਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਾਠਾਂ ਵਿਚ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਖੱਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ।

ਦੂਜੀ ਗੱਲ, ਲੀਡਰਸਿਪ ‘ਖਾਸ ਲੋਕਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮੂਹ ਦੀ ਅਗਵਾਈ’ ਕਰਨ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬਹੁਰੂ ਲੀਡਰਸਿਪ ਜਾਂ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਹੀ, ਲੀਡਰਸਿਪ ਲਈ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਦਿਸਾ ਮਿਲਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਲੀਡਰ ਜਾਂ ਆਗੂ ਉਸ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਮਗਰ ਲੋਕ ਲਗਦੇ ਹੋਣ।

ਤੌਜੀ ਗੱਲ, ਲੀਡਰਸਿਪ ‘ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਠਹਿਰਾਏ ਹੋਏ ਟੀਚੇ ਜਾਂ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ’ ਇਕ ਸਮੂਹ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਲੀਡਰਸਿਪ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਟੀਚੇ ਜਾਂ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਵਿਚ ਲਾਉਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਮਕਸਦ ਲੀਡਰ ਜਾਂ ਆਗੂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਵੀ ਹੋਵੇ (ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਪਹਿਲਾਂ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਹ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਐਨੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੀਡਰਸਿਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਬਾਸ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕ ਟੀਚਾ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਗਵਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਟੀਚਾ ਉਹਦੇ ਲਈ ਹੋਰ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਣਾ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਕੰਮ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਕੇ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੰਮ ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਕੱਟ ਕੇ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਵੀ ਲੀਡਰਸਿਪ ਦੀ ਇਕ ਕਿਸਮ ਹੈ। ਬੈਂਕ ਵਿਚ ਡਾਕਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਨੋਕ ਤੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਤਿਜੇਰੀ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਸਾ ਚੋਰੀ ਕਰ ਸਕੇ। ਇਹ ਵੀ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੀਡਰਸਿਪ ਹੈ।

ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਰਹਿਨਮਾਵਾਂ ਵਿਚ ਬਾਸ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਵਿਚ ਡਾਕਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਵਿਚ ਕੁਝ ਸਮਾਨਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ, ਲੀਡਰ ਕਰਨ, ਅਗਵਾਈ ਦੇਣ ਜਾਂ ਦਿਸਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਰਹਿਨਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਲੀਡਰਾਂ ਵਿਚ ‘ਲੀਡਰਸਿਪ’ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਦਾ ਤਾਂ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਮਿੱਥੇ ਗਏ ਟੀਚਿਆਂ ਅਤੇ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿਚ ਜ਼ਰੂਰ ਫਰਕ ਹੈ।

ਲੀਡਰਸਿਪ ਕਿੱਥੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ?

ਕੋਈ ਲੀਡਰ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦਾ ਹੈ? ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਸ

ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।

ਦੋ ਸਵਾਲ

ਭਲਾ ਲੀਡਰ ਕੋਈ ਵੀ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਕਿਸੇ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਂ ਹਰ ਕੋਈ ਲੀਡਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਲਕਿ ਇਕ ਸੀਮਤ ਅਰਥ ਵਿਚ ਇਹ ਗੱਲ ਸਹੀ ਹੈ (ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਕਿਸੇ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ)। ਹਰ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਮਾਹਿਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਦਿਸ਼ਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਜਿਆਦਾਤਰ ਅਜਿਹੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਚੇਤਨਾ ਰਹਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲੀਡਰ ਹੈ। ਯਕੀਨਨ ਹੀ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੋਣੀ ਵੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸੁਰਗ ਵੱਲ ਲਿਖਾਣ ਅਤੇ ਸਮਝ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਵੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਹਰ ਆਦਮੀ ਹਰ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਲੀਡਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜੇ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ “ਲੀਡਰ” ਅਤੇ “ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ” ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ।

ਭਲਾ ਲੀਡਰ ਪੈਦਾਇਸ਼ੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ? ਇਕ ਅਰਥ ਵਿਚ, ਲੀਡਰ “ਪੈਦਾ” ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿਚ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੈਦਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਰਹਿੰਨਮਾਈ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਘਰੇਲੂ ਮਹੌਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਬਿਲ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਭ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ‘‘ਕਰਿਸ਼ਮਾਈ’’ ਲੀਡਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕ ਕੁਦਰਤੀ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਗਰ ਲਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਿਨਾਂ ਬਹੁਤੀ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤਿਆਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਲੋ-ਦੁਆਲੇ ਸਿਫਤਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਜਾਂ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਜੋੜ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਣ, ਲੋਕ ਅਗਵਾਈ ਅਤੇ ਦਿਸ਼ਾ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਕਈਆਂ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਮਨਵਾਉਣ ਲਈ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਗਰ ਲਾਉਣ ਦਾ ਗੁਣ ਪੈਦਾਇਸ਼ੀ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਬੜੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ‘‘ਪੈਦਾਇਸ਼ੀ ਲੀਡਰ’’ ਹੋਣ ਦੀ ਵਧੀਆ ਉਦਾਹਰਣ ਸੌਲੁਸ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਰਸੂਲ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ ਦਾ ਇਹ ਆਗੂ (ਫਿਲਿਪੀਆਂ 3:4-7) ਬੁਦਾ ਦੀ ਦਿਆ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਮਨਬਦਲੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਮਸੀਹੀ ਧਰਮ ਦਾ ਰਹਿਨਮਾ ਬਣ ਗਿਆ। ਪੌਲਸ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਗਠਨ ਜਾਂ ਜਮਾਤ ਦਾ ਆਗੂ ਬਣਨ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਗੁਣ ਸੀ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਾਲਾਤ ਦੇ ਕਾਰਣ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਪੈਦਾਇਸ਼ੀ ਲੀਡਰ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੀ ਕੋਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪਾਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। (ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਆਗੂਆਂ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤਾ ਅਲੋਚਨਾਤਮਕ ਨਜ਼ਰੀਆ ਰੱਖਦੇ ਹੋਈਏ।)

ਜੇ ਲੀਡਰ ਬਣਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਖੂਬੀ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿਚ, ਲੀਡਰ ‘‘ਬਣਾਏ’’ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਖੁਦਾ ਤੋਂ ਸਿਲੇ ਦਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ

ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦਾ ਅਸਲ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਖੁਦਾ ਹੀ ਹੈ! ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਇਸ ਸਿੱਖਿਆ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਜਾਂ ਰਹਿਨੁਮਾਈ ਕਰਨਾ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਮਿਲਿਆ ਦਾਨ ਹੈ। ਬਾਈਬਿਲ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਨੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣ ਕੇ ਕੰਮ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਹਿਨੁਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਬਿਲ ਵੀ ਬਣਾਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਮੀਦ ਤੋਂ ਪਰੈ ਸੀ। ਮੂਸਾ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਕਾਮਯਾਬ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਗਿਦਾਉਣ ਨਿਆਈ ਬਣਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਦਾਊਂਦ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਅੱਠ ਲੜਕਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਗੜੇ ਲਗਦੇ ਸਨ; ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਅਗਵਾਈ ਲਈ ਸੌਂਦੇ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਯਕੀਨ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਵਾਰਾ ਗਲੀਲੀ ਸਮਝਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਸਭ ਮਹਾਨ ਆਗੂ ਬਣੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਖੁਦਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਬਿਲ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਅੱਜ ਖੁਦਾ ਇਹ ਕੰਮ ਮੋਅਜ਼ਜ਼ੇ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਅੱਜ ਵੀ ਉਹ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲੀਡਰ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਤਿੰਨ ਆਇਤਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਵਕਤ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਦਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ‘‘ਉਹ ਨੇ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਰਸੂਲ, ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਨਥੀ, ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰਕ, ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਪਾਸਥਾਨ ਅਤੇ ਉਸਤਾਦ ਕਰਕੇ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਤਾਂ ਜੋ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਸੰਤ ਸਿੱਧ ਹੋਣ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੇਰੀ ਉਸਰਦੀ ਜਾਵੇ’’ (ਅਫਸੀਆਂ 4:11, 12)। ਫਿਰ ਰੋਮੀਆਂ 12:6-8 ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ‘‘ਸੋ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਦਾਨ ਹੋਈ ਵੱਖੋਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਦਾਤਾਂ ਮਿਲੀਆਂ। ਫਿਰ ਜੇ ਉਹ ਨਬੂਵਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਬੂਵਤ ਕਰੀਏ। ਜੇ ਸੇਵਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਰਹੀਏ, ਜੇ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਿਖਾਉਣ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ। ਜੇ ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿਚ, ਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਦੇਵੇ, ਉਪਕਾਰ ਤਰੱਦਦ ਨਾਲ ਹੋਵੇ, ਦਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਦਿਆ ਕਰੇ।’’ ਦਿ ਨਿਊ ਟੈਸਟਮੈਂਟ ਫਰਮ 26 ਟ੍ਰਾਂਸਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਇਵੇਂ ਹੈ: ‘‘ਜੋ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ’’ (Con); ‘‘ਜਿਸ ਕੋਲ ਅਖਤਿਆਰ ਹੈ ...’’ (TCNT); ‘‘ਜੇ ਪ੍ਰਧਾਨਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ...’’ (way); ‘‘ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਲੀਡਰ ਹੋ ਤਾਂ ...’’ (NEB)। NIV ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ‘‘ਜੇ ਇਹ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਤਾਂ ...’’ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੀਜਾ, 1 ਕੁਰਿਬੀਆਂ 12:28 ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ‘‘ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਨੇ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ, ਦੂਜੇ ਨਥੀਆਂ ਨੂੰ, ਤੀਜੇ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ, ਫਿਰ ਮੋਅਜ਼ਜ਼ੇ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ, ਫਿਰ ਚੰਗਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ, ਮਦਦ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ, ਹਾਕਮਾਂ ਨੂੰ ...’’ (RSV)। ਦਿ ਨਿਊ ਟੈਸਟਮੈਂਟ ਫਰਮ 26 ਟ੍ਰਾਂਸਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ,

‘‘ਹਾਕਮਾਂ’’ ਦੀ ਥਾਂ ਦੂਜੇ ਅਨੁਵਾਦ ‘‘ਸਰਕਾਰਾਂ’’ (KJV), ‘‘ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ’’ (Phi), ‘‘ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਲਈ ਸਕਤੀ’’ (NEB), ‘‘ਸਿਆਫੇ ਆਗੂ’’ (Bas), ‘‘ਜੋ ਢੂਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਵਾ ਸਕਦੇ ਹਨ’’ (tay), ਜਾਂ ‘‘ਮੈਨੇਜਰ’’ (Beck) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। NIV ਦੇ ਅਨੁਵਾਦ ਮੁਤਾਬਕ ‘‘ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਕਰਨ ਦੇ ਦਾਨ’’ ਅਤੇ NRSV ਵਿਚ ‘‘ਰਹਿਨਮਾਈ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ’’ ਹੈ।

ਅੱਜ ਲੀਡਰਸਿਪ ਨੂੰ ਇਕ ਦਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਗੂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਢੂਜ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਵਧ ਕੇ, ‘‘ਆਪਣੇ ਆਪ ਬਣ ਗਏ’’ ਸਮਝਣ ਲੱਗਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ, ‘‘ਮੈਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਲਿਖਿਆ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਐਨੀ ਦੇਰ ਤੋਂ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬੜੇ ਬੜੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਮਾਣ ਮਿਲਣਾ ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਮੰਨਣੀ ਹੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਕਿਵੇਂ ਆਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਦਾਨ ਹੈ?’’ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲੀਡਰਸਿਪ ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਕ ਦਾਨ ਜਾਂ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤੋਹਫਾ ਹੈ।

ਇਕ ਪਾਸੇ, ਜੇ ਲੀਡਰ ਬਣਾਏ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਪੈਦਾ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ (ਜਾਂ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਪੈਦਾਇਸੀ ਲੀਡਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ), ਤਾਂ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਯਾਦ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਚੰਗਾ ਦਾਨ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਯਾਕੂਬ 1:17)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚੁਣਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਵਿਕ ਗੁਣਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ। ਜੇ ਕੋਈ ਲੰਮਾ, ਤਾਕਤਵਰ, ਵੇਖਣ ਵਿਚ ਸੋਹਣਾ, ਸਮਝਦਾਰ ਅਤੇ ‘‘ਪੈਦਾਇਸੀ ਲੀਡਰ’’ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੋਖੀ ਨਹੀਂ ਮਾਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਖੁਦਾ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਖੂਬੀਆਂ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ; ਵਡਿਆਈ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ! ਪੌਲਸ ਜੋ ਯਕੀਨਨ ਸੁਭਾਵਿਕ ਲੀਡਰ ਸੀ, ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਗੁਣ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਹੀ ਮਿਲੇ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ‘‘ਪਰ ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਝ ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹੀ ਨਾਲ ਹਾਂ’’ (1 ਕੁਰਿੰਬੀਆਂ 15:10)।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਜੇ ਲੀਡਰ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਹਰ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਤ ਨਾਲ ਲੀਡਰ ਬਣੇ ਅਤੇ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਏ ਲੋਕ ਉਸ ਸਭ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਹੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਇਤਿਰਾਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ‘‘ਮੈਂ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਕੇ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ,’’ ਪਰ ਉਸ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਿਥੋਂ ਆਈ? ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਜਾਂ ਦਾਦਾ-ਦਾਦੀ ਤੋਂ? ਕਿਸੇ ਦੋਸਤ ਜਾਂ ਗੁਆਂਢੀ ਤੋਂ? ਕਿਸੇ ਉਸਤਾਦ ਤੋਂ? ‘‘ਆਪਣੇ ਬਲਬੂਤੇ’’ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਲਾ ਸੇਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਵੱਡੀ ਭੁਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ। ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਬੰਦਾ ਕਿਥੋਂ ਲੱਭਾ? ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ! ਜੇ ਖੁਦਾ ਉਸ ਦੀ ਕਾਮਯਾਬੀ ਲਈ ਹਾਲਾਤ ਪੈਦਾ ਨਾ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਾਮਯਾਬ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ!

ਊਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਐਲਡਰ ਬਣਨ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਐਲਡਰ ਬਣਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗੁਣ ਮਸੀਹੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਕੀ ਉਹ ਇਕ ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁਦਾ ਦਾ ਸੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਮੁਕਤੀਦਾਰੇ ਅਤੇ ਇੰਜੀਲ ਦੇਣ ਲਈ

ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉਸ ਪ੍ਰਚਾਰਕ, ਉਸਤਾਦ ਲਈ ਵੀ ਖੁਦਾ ਦਾ ਸੁਕਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਉਣ ਆਇਆ ਸੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿੱਜੀ ਖੂਬੀਆਂ ਦੇ ਵਧਣ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਜਿਸ ਨਾਲ ਐਲਡਰ ਬਣਨ ਦੀ ਖੂਬੀ ਆਈ: ਉਸ ਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਇਸ ਲਈ ਜੁੜੀਆਂ ਕਿਉਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਬਰਕਤ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਸੇਚੇ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਇਹ ਗੁਣ ਆਪੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਹਨ ਕਿਉਂ ਕਿ ਉਹ ਬਾਈਬਲ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹਦੇ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤੀ? ਉਹਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਯੋਗ ਕਿਸ ਨੇ ਬਣਾਇਆ? ਉਸ ਨੂੰ ਵਚਨ ਕਿਸ ਨੇ ਸੁਣਵਾਇਆ? ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨੇ ਰੂਹਾਨੀ ਤਰੱਕੀ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਖੁਦਾ ਦਾ ਭੈਅ ਰੱਖਦੇ ਸਨ; ਪਰ ਉਹਨੂੰ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤੇ? ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਤਰੱਕੀ ਦੂਜੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਹੋਵੇ, ਉਹਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੀ ਹਲੀਮੀ ਤੋਂ ਉਹ ਕਾਇਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਜੇ ਇਹ ਗੱਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਰਕਤਾਂ ਉਹਨੇ ਆਪਣੇ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਹਾਸਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਇਹ ਸਭ ਬਰਕਤਾਂ ਉਹਨੂੰ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ! ਖੁਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਵਸੀਲਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਅਗਵਾਈ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ।

ਯੋਗ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਐਲਡਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਭਾਲ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ‘ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਭੈਅ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ’ ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਬਾਹਰਲੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਇੱਜਤ ਚੰਗੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਹੋਣ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ (1 ਤਿਮੋਥੀਓਹਿਊਸ 3:2-7)। ਚੰਗੀ ਪਤਨੀ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਇਨਾਮ ਹੈ (ਕਹਾਉਤਾਂ 19:14; 18:22)। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੀ ਪਤਨੀ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇ ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨਾ ਹੋਣ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਐਲਡਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਬਲ ਨਾ ਹੋਵੇ (ਤੀਤੁਸ 1:6)। ਬੱਚੇ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਇਨਾਮ ਹਨ (ਜ਼ਬੂਰ 127:3)। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੇ ਬੱਚੇ ਵੱਡੇ ਹੋ ਕੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਮਸੀਹੀ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦਾ ਸੁਕਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ-ਪੇਸ਼ਨ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਹਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਤੇ ਉਹ ਭਟਕ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਜਿੱਥੇ ਬੱਚੇ ਵਿਸਵਾਸੀ ਹੋਣ (ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ) ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਉਹਦੇ ਵੱਲੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕਿ ਲੀਡਰਸਿਪ ਇਕ ਦਾਨ ਹੈ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਲੀਡਰ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰੇਗਾ? ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਹਲੀਮ ਹੋਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹਨੇ ਲੀਡਰਸਿਪ, ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਗੁਣ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ। ਉਸ ਵਿਚ ਜੋ ਵੀ ਭਲਾਈ ਹੈ ਉਹ ਖੁਦਾ ਦੇ ਕਾਰਣ ਹੀ ਹੈ।

ਦੂਜਾ, ਇਸ ਨਾਲ ਉਹਨੂੰ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਦਦ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੰਗਤੀ ਵਿਚ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਉਹਦਾ ਕੀ ਸਬੰਧ ਹੈ? ਉਹਦੇ ਵਿਚ ਇਕ ਗੁਣ ਹੈ: ਲੀਡਰਸਿਪ ਦਾ ਗੁਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਕਈ ਗੁਣ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਣ, ਦਲੇਰੀ ਦੇਣ, ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਆਦਿ ਦੀ ਯੋਗਤਾ। ਇਹ ਸਭ ਖੂਬੀਆਂ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਭਲਾਈ

ਲਈ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੀ ਉਹਦਾ ਗੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਹਿਮ ਹੈ? ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਦੇ ਇਸ ਗੁਣ ਵੱਲ ਬਹੁਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਜਾਂਦਾ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਬਹੁਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੋਵੇ ਪਰ ਉਹਦਾ ਇਹ ਗੁਣ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਅਹਿਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਉਹ ਹੋਰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤਾ ਖਾਸ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਉਹ ਪ੍ਰਧਾਨ ਯਾਨਕ ਵਾਲੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਆਗੂ ਇਕ ਤ੍ਰਿਕੋਣ ਦੀ ਨੁੱਕਰ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੂਜਿਆਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚੇ ਜਹਜ਼ ਚ ਬੈਠੇ ਹੋਣ।

ਤੀਜਾ, ਇਸ ਨਾਲ ਲੀਡਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਇਹ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ‘‘ਜੇ ਖੁਦਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਗੁਣ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਭਲਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਹਦੀ ਵਡਿਆਈ ਲਈ ਕਰਾਂ ਅਤੇ ਹਰ ਸੰਭਵ, ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਾਂ?’’ ਖੁਦਾ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤੋਝੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਜਲਾਲ ਲਈ ਕਰਨ।

ਇਸ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ: ਜੇ ਖੁਦਾ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਐਲਡਰ ਬਣਨ ਦਾ ਤੋੜਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਹਦੇ ਲਈ ਐਲਡਰ ਬਣਨ ਲਈ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਹੈ?

ਸਾਰ

ਲੀਡਰਸਿਪ ਭਾਵ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ 'ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਠਹਿਰਾਏ ਟੀਚੇ ਜਾਂ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖਾਸ ਲੋਕਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮੂਹ ਦੀ ਸਮੱਝ ਅਤੇ ਅਕਲ ਨਾਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ' ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ ਖੁਦਾ ਅੱਜ ਵੀ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਆਗੂ ਤਿਆਰ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਗੂ ਜਾਂ ਲੀਡਰ ਬਣਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਲਾ ਉਹ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਪਹਿਲੀ ਕਲੀਸੀਆ ਤੋਂ ਹੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਪੌਲਸ ਵਰਗੇ ਗੁਣ ਹਨ, ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨਗੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਗੂ ਹੋਣ ਲਈ ਖੁਦਾ ਦੀ ਬੁਲਾਹਟ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾਉਣਗੇ?

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਰਿਭਾਸਾਵਾਂ ਲਈ ਵੇਖੋ ਜੇ.ਜੇ. ਟਰਨਰ, ਲੀਡਰਸਿਪ ਐਂਡ ਚਰਚ ਗ੍ਰੇਬ (ਸਰੋਵਰ, ਲੁਇਸਿਆਨਾ: ਲੈਬਰਟ ਬੁੱਕ ਹਾਊਸ, 1976), 9-10. ²ਕੈਨਬ ਓ. ਗੈਂਗਲ, ਲੀਡਰਸਿਪ ਫਾਰ ਚਰਚ ਐਸੂਕਸ਼ਨ (ਸਿਕਾਰੋ: ਮੂਡੀ ਪੈਸ, 1970), 12-13. ³ਕਰਟਿਸ ਵਾਅਨ, ਸੰ. ਦਿ ਨਿਊ ਟੈਸਟਮੈਂਟ ਫਰਮ 26 ਟ੍ਰਾਂਸਲੇਸ਼ਨ (ਗ੍ਰੈਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸਿਗਨ: ਜੋਡਰਵਨ, 1967)।